Nummer 13 ★ Juli 2020 ★ Prijs: €2 / Steunprijs €3

REVOLUTIE

"Zonder revolutionaire theorie, kan er geen revolutionaire beweging zijn."- Lenin

BESTRIJD RACISME

MET REVOLUTIE

INHOUD REVOLUTIE NUMMER 13 - JULI 2020

3 De Anti-racistische Beeldenstorm

4 Een Regering in de Zakken van het Bedrijfsleven

5 De Heropening vanuit het Oogpunt van de Werknemer

6 Black Lives Matter: Massabeweging Verspreidt zich Internationaal

9 Racisme in Nederland: Steunpilaar van het Kapitalisme

10 De Politie, een Kapitalistisch Instrument van Geweld, Onderdrukking en Racisme

12 Suriname: Bloei of Crisis na het Verlies van Bouterse?

13 Verslag: Congres van Revolutie, 9-10 mei 2020

13 International Marxist University 2020

14 Klassieke Tekst: Lenin over de Staat

Contact: **info@marxisten.nl** Website: **www.marxisten.nl**
Redactie: **Zowi Milanovi, Nick Spook, Renze Post, Plume Rozenwater.**
Design: **Dina Badi.**
Abonnement: **Neem contact op voor een abonnement op Revolutie.**
Voor 16 euro krijgt u een jaargang van 5 nummers via de post toegestuurd.
Rekeningnummer: IBAN **NL36 TRIO 0197 7097 37** Ten name van Vonk IMT

FINANCIËLE OPROEP: STEUN REVOLUTIE!

De coronapandemie heeft alle tegenstellingen naar de oppervlakte gebracht binnen het kapitalistische systeem, een systeem dat niet in staat is om basale rechten voor de bevolking te garanderen. Zelfs simpele maar voor nu noodzakelijke dingen, zoals handschoenen en mondkapjes voor artsen en verplegers, lijken nu moeilijk te vinden. Het is een systeem dat enkel kan produceren voor de rijkdom van een kleine groep mensen, terwijl de rest van de mensheid in de steek wordt gelaten.

In Nederland kondigde de regering een 'intelligente lockdown' af en prees ze de zorgmedewerkers, zonder te spreken over de grote bezuinigingen die er enkele jaren terug in de zorg werden gedaan en op z'n minst te zeggen dat deze ongedaan gemaakt zouden worden.

Sommige werkers in de niet-essentiële productie zijn gedwongen om iedere dag naar hun werk te gaan en daarbij hun gezondheid en die van hun families te riskeren. Andere werkers zijn hun baan al kwijtgeraakt en een groot aantal van hen komt niet in aanmerking voor WW wegens de 'flexibele' aard van hun contract.

In andere Europese landen en in de VS zien we dat arbeiders in actie komen om te vechten tegen deze absurde situatie. Werkers en studenten in Nederland zullen in de toekomst hun voorbeeld volgen. Wat met de dag duidelijker wordt, is dat we een radicale verandering van het systeem nodig hebben. Om dat te bewerkstelligen moeten we een marxistische organisatie opbouwen binnen de arbeidersbeweging, die het verschil kan maken.

Revolutie, de International Marxist Tendency, is hier dagelijks mee bezig. Onze activiteiten stopten niet met de lockdown, maar werden zelfs opgevoerd! We nemen onze politieke vorming heel serieus en we hebben wekelijkse online discussies, met het doel ons voor te bereiden op wat er gaat komen, wat zeker niet het 'normaal' is zoals we dat kenden. We zetten ons in om meer analyses te leveren over het heden en verleden, waaronder de geschiedenis van de arbeidersbeweging. Ons online werk breidt zich uit en hier hebben we personele en technische middelen voor nodig.

Onze tendens, zowel in Nederland als internationaal, baseert zich trots op de belangen van de wereldwijde arbeidersklasse. We kunnen alleen rekenen op kleine (of grote) donaties van werkers en jongeren. We hebben je hulp meer dan ooit nodig! Help ons met de opbouw van de International Marxist Tendency! Doneer, lees, discussieer... en sluit je aan!

MAAK EEN BEDRAG OVER NAAR NL36 TRIO 0197 7097 37, TEN NAME VAN 'VONK IMT', ONDER VERMELDING VAN 'DONATIE'.

DONEREN VIA PAYPAL KAN OOK. KLIK OP DE BUTTON HIERVOOR OP WWW.MARXISTEN.NL.

U KUNT ZELFS VIA DEZE QR-CODE EEN PAYPAL-DONATIE DOEN!

REDACTIONEEL

DE ANTI-RACISTISCHE BEELDENSTORM

De opstandige beweging in de VS, tegen racisme en politiegeweld, heeft wereldwijd schokgolven veroorzaakt. In verschillende delen van de wereld, vooral in Europese landen, hebben er solidariteitsdemonstraties van vele duizenden mensen plaatsgevonden. Duizenden mensen zijn de straat opgegaan in het Verenigd Koninkrijk, Duitsland, Frankrijk, Oostenrijk, België, maar ook in Nederland.

Wat zich hier voordoet is een duidelijke kwalitatieve omslag: nieuwe, jonge lagen van de bevolking die in groten getale voor het eerst politiek gemobiliseerd worden in de strijd tegen een verrot en verwerpelijk systeem. Het is dan ook meer dan slechts solidariteit met de beweging in de VS die hiermee tot uiting wordt gebracht: het zijn grootschalige manifestaties tegen racisme in Europese landen zelf. Demonstraties in Amsterdam en Rotterdam zagen ruim 10.000 deelnemers. In Utrecht, Den Haag, Leeuwarden, Breda en Den Bosch kwamen er duizenden mensen op de been. Zelfs in plaatsen als Groningen, Eindhoven, Enschede, Maastricht, Nijmegen, Tilburg, Zwolle en Alkmaar konden tussen de 500 en 2.000 mensen gemobiliseerd worden. Het is duidelijk dat nieuwe lagen van de bevolking zijn opgestaan en het thema van 'systemisch racisme' overal speelt. Het argument van bekrompen conservatieve stemmingmakers dat anti-racistische strijd enkel iets is 'van de Randstad', is nu duidelijk onderuit gehaald.

Zelfs politici als Mark Rutte, die racisme in het verleden steeds bagatelliseerden, zijn door de anti-racistische strijd van de afgelopen jaren en deze ontzagwekkende beweging ertoe gedwongen om te erkennen dat ook in Nederland sprake is van 'systemisch racisme'. Ook de grote nieuwsmedia besteden er plotseling aandacht aan, terwijl ze jarenlang hebben gewezen op de 'eigen verantwoordelijkheid' van mensen van kleur om zich omhoog te vechten en hen ertoe hebben aangespoord om niet teveel te 'klagen', omdat men dan de rechtse 'populisten' in de kaart zou spelen.

De strijd tegen standbeelden en andere symbolen die het verleden van de VOC, WIC en het kolonialisme vertegenwoordigen, speelt in Nederland een belangrijke rol, geïnspireerd door gelijksoortige protesten bij standbeelden in de VS, in Groot-Brittannië (waar iedereen kon zien hoe het beeld van slavenhandelaar Colston in Bristol in de rivier werd gegooid) en in België, waar werd geprotesteerd bij standbeelden van Leopold II, de beul van de Congo.

In Nederland is het meest prominente symbool het standbeeld van J.P. Coen, de slachter van de Banda-eilanden, in Hoorn. Coen was zo wreed dat hij zelfs in de VOC-tijd al omstreden was. Zijn standbeeld werd pas veel later, in 1893, op de Roode Steen in Hoorn neergezet. De discussie over dit beeld is ook niet nieuw: Ferdinand Domela Nieuwenhuis, de leider van de Sociaal-Democratische Bond, sprak zich uit tegen de plaatsing van een standbeeld voor deze 'bloedhond', zoals hij het zelf verwoordde. De huidige protestbeweging staat dus in een fraaie traditie.

Wij verwelkomen natuurlijk de 'beeldenstorm' als protestbeweging tegen symbolen van een verrot systeem. Tegelijk moeten we ervoor waken dat het niet uitsluitend een strijd over beelden blijft. We kunnen leren van de Beeldenstorm van 1566, die het startschot was voor de Nederlandse Revolutie van de zestiende eeuw, waarbij de calvinistische volksmassa's de symbolen verwoestten van een verderfelijk systeem, de Rooms-Katholieke Kerk (RKK). Dit waren de symbolen van een corrupte theocratie die de inquisitie voerde tegen de protestantse bevolking in de Nederlanden. In een revolutionaire golf werden er beelden en andere symbolen uit de kerken verwijderd: een directe aanval op de macht van de Spaans-Habsburgse koning Filips II, die met ijzeren vuist regeerde.

De leiders van de protestanten uit de burgerij en de adel probeerden te zorgen dat de massa's enkel de kerkelijke symbolen vernietigden, maar de rijkdom van de RKK en de grote bezitters die deze steunden met rust te laten. Ze probeerden zo de beweging in veilige banen te leiden om tot een nieuw compromis met Filips II te komen, dat geen stand kon houden. Hier was sprake van een fundamenteel conflict tussen het Spaans-Habsburgse absolutisme en de lokale edelen en burgerij van de Nederlanden, die op de calvinistische massa's steunden. Het conflict werd pas grotendeels opgelost toen de laatste partij een burgerlijke republiek wist te realiseren waar de Spaanse koning en de RKK van de macht uitgesloten waren: na een volledige maatschappelijke omwenteling.

De strijd tegen de beelden en symbolen van een koloniaal en racistisch verleden is volledig gerechtvaardigd, maar het is ook nodig om verder te gaan: om te vechten tegen het systeem dat deze beelden heeft voortgebracht en tot de dag van vandaag racisme in stand houdt en gebruikt. Het kapitalisme maakt racisme 'systemisch'. Het is een systeem dat ontstond met kapitaalaccumulatie door slavenhandel, kolonialisme en ook de uitbuiting van de 'eigen' volksmassa's.

Racisme is nodig om de bevolking, de arbeidersklasse in het bijzonder, te verdelen, zodat de kapitalisten over ons kunnen heersen. Zonder de racistische mechanismen die mensen tegen elkaar opzetten om een deel van de kunstmatig schaarse middelen te verkrijgen, kan dit systeem niet lang blijven bestaan.

Laat deze 'beeldenstorm' een nieuwe revolutionair anti-racistische strijd inluiden! Laten we samen de kapitalistische klasse van hun voetstuk stoten! ■

EEN REGERING IN DE ZAKKEN VAN HET BEDRIJFSLEVEN

Nick Spook

Het coronavirus zet de hele wereld op z'n kop. Iedereen ondervindt er last van, in het persoonlijke leven en in het werk. Het marktsysteem is geheel niet in staat om met een rationele respons op deze pandemie te komen. Die taak komt toe aan regeringen. Maar de meeste regeringen van de wereld vertegenwoordigen de kapitalistische klasse en dat bepaalt hun prioriteiten en maatregelen. Nederland vormt hierop beslist geen uitzondering.

De website van de rijksoverheid zegt het zelf: "De economische en maatschappelijke gevolgen van het coronavirus zijn in Nederland voor *iedereen* voelbaar. Daarom ondersteunt het kabinet (zelfstandig) *ondernemers* met tijdelijke financiële regelingen." (onze cursivering). Geen woord over de rest, de niet-ondernemers die de meerderheid van de bevolking vormen.

Het kabinet is met de volgende reeks steunpakketten gekomen: de Tijdelijke Noodmaatregel Overbrugging voor Werkgelegenheid (NOW), die vanaf juli vervolgd zal worden als NOW 2.0 (maar dan zonder de boetes voor ontslag die er eerst wel waren), de Tijdelijke overbruggingsregeling zelfstandig ondernemers (Tozo), de Tegemoetkoming Ondernemers Getroffen Sectoren COVID-19 (TOGS), de Tegemoetkoming Vaste Lasten MKB (TVL), de Garantie Ondernemersfinanciering Corona (GO-C) en de Borgstelling MKB-kredieten (BMKB). Verder zijn er nog renteverlaging voor achterstallige belastingen (voor ondernemers), een coulanceregeling voor energiebelastingen (voor ondernemers, die toch al veel lagere tarieven hebben dan gewone mensen) en natuurlijk de directe giften aan multinationals zoals KLM en Booking.com.

De rode draad is duidelijk zichtbaar: deze maatregelen komen alleen ten goede aan de kapitalisten! Dit is *trickle-down economics* op z'n Nederlands. En de meest welwillende interpretatie laat zich raden: iedereen die geen kapitalist is, werkt voor een kapitalist. Als we dus de kapitalisten steun en zekerheid bieden, dan heeft uiteindelijk iedereen daar profijt van. Maar deze benadering is volkomen eenzijdig. Welke steun is er voor werkers die onvrijwillig risico lopen door corona? Welke steun is er voor degenen die werkloos zijn geraakt? Worden werkgelegenheid en arbeidsvoorwaarden gegarandeerd? Welke rechten heeft een werker in de private sector, als de baas geen veiligheidsmaatregelen neemt? Welke steun krijgen werkers met jonge kinderen thuis? Het feit dat de regering alleen oog heeft voor de kapitalisten, is simpelweg een vorm van klassenstrijd.

Laten we ook niet vergeten dat de staatsschuld van iedereen is. Het komt er nu op neer dat de werkende klasse de kapitalistische klasse subsidieert. Zo gaat het in crisistijd. En in normale tijden, natuurlijk, zuigt de kapitalistische klasse haar winst uit de werkers via de "vrije markt" zonder teveel staatsbemoeienis. U kunt er bij deze regering op vertrouwen dat de "ondernemers", vooral de grote, altijd winnen.

Niet-essentiële werkers

Vanaf het begin van de pandemie werd er gesproken over essentiële tegenover niet-essentiële werkers. Wie wellicht dacht dat dit onderscheid gebruikt zou worden om op een rationele en menselijke manier de pandemie het hoofd te bieden, is bedrogen uitgekomen. Veel niet-essentiële werkers moeten gewoon aan het werk, alsof er niets aan de hand is, tenzij ze thuis kunnen doorwerken. De kapitalisten krijgen steunpakketten, de werkers alleen het advies om afstand te houden. Maar iedereen weet dat, op het werk, de baas bepaalt. Als die het niet nodig vindt om maatregelen te treffen, of als de indeling van de werkplek het niet toestaat, dan pech gehad! De werkers hoeven van deze regering geen steun te verwachten.

Zelf ben ik in een fabriek geweest waar de bazen en het kantoorpersoneel thuis bleven, terwijl de werkers op de productievloer gewoon doorwerkten. Vermoedelijk gaat het op veel werkplaatsen zo. Dit werd gebracht als een verstandige manier om de pandemie het hoofd te bieden zonder de economie teveel te beschadigen. In werkelijkheid kan de wereld best een tijdje zonder de niet-essentiële producten die deze fabriek maakt en is dit soort "oplossingen" klassendiscriminatie van de zuiverste soort.

Ik sprak ook een werker die zich zorgen maakte over het feit dat hij een persoonlijk luchtfiltreringssysteem (tegen giftige dampen) moest delen met collega's. Hij vond dat eigenlijk niet kunnen nu er corona heerst. De reactie van de baas? "Ik houd me aan de richtlijnen van het RIVM." De boodschap is duidelijk: het werk moet doorgaan, het kapitaal moet stromen en jouw gezondheid is niet belangrijk.

Marx en Engels schreven het al: "De moderne staatsmacht is slechts een comité dat de gemeenschappelijke zaken van de gehele burgerklasse beheert." En de burgerklasse, dat zijn niet de gewone mensen, maar de bazen en professionals. Hier zien we het belang van een klassenonafhankelijke en strijdbare vakbond. In plaats van dat de FNV meedoet met het steunen van de NOW, moet deze breken met de regering en werkgevers. Ze zou geen illusies moeten hebben in de staat, maar zou op onafhankelijke wijze moeten opkomen voor de rechten van de werkers, om te garanderen dat zij niet betalen voor de coronacrisis. ■

DE HEROPENING VANUIT HET OOGPUNT VAN DE WERKNEMER: EEN BRIEF VAN EEN WERKER IN DE DETAILHANDEL

Sinds begin mei, toen de pandemie in Nederland iets afnam, maar nog zeker niet over was, werden de winkelstraten meer geopend voor het publiek. Grote ketens als C&A, H&M en Zara waren 7 weken gesloten. Kleine winkels bleven daarentegen bijna allemaal open, voornamelijk om een faillissement te voorkomen.

De winkelsluitingen zijn door de bedrijven gebruikt om de winkelvloeren aan te passen, gezien de regels van de overheid en het RIVM. Er mogen niet meer dan een specifiek aantal klanten tegelijk binnen zijn (afhankelijk van de grootte van het winkeloppervlak) en er is de verplichting om mandjes te hebben, voldoende afstand te houden en frequent de handen te reinigen. Voor de veiligheid van de werknemers zijn er plexiglas schermen geplaatst bij de kassa's en zijn er mondmaskers en handschoenen beschikbaar... tenminste, in theorie!

Door een beetje rond te lopen en onderzoek te doen in een winkelstraat, kon ik zien dat deze maatregelen in veel winkels niet gehanteerd worden. Los van Primark waren er in andere zaken geen mandjes beschikbaar voor de klant. Dat lijkt misschien irrelevant, maar wat als mensen moeten niezen terwijl ze hun artikelen vasthouden? Het is een risico voor de volgende klant en voor ons, de werkers die de winkelvloer moeten schoonmaken en bijvullen.

In veel kleine winkels was er geen scherm van plexiglas bij de kassa's en hadden de werknemers geen handschoenen en/of mondmaskers. In andere zaken was er niemand die ervoor zorgde dat de klant handreiniger gebruikte of dat het aantal klanten binnen bijgehouden werd.

Een ander probleem is dat voor detailhandel non-food, er geen centrale regels zijn waar iedere winkel zich aan moet houden. Paskamers zijn in het bijzonder een probleem, want in de meeste winkels zijn ze geopend terwijl ze in sommige andere gesloten zijn. Dit maakt het moeilijk om de klant uit te leggen dat kleding passen niet mogelijk is.

Tijdens de eerste dagen van de heropening hoorden we vele omroepen aan klanten om veilig afstand te houden, de regels op te volgen en bij twijfel altijd het personeel om hulp te vragen. Na een paar dagen werd hier echter mee gestopt. Heropening betekende voor veel mensen, wellicht moe van de lockdown, dat de gezondheidscrisis over is, terwijl dit niet zo is. Veel klanten komen erg dichtbij ons om te praten en velen van hen willen de artikelen passen op de winkelvloer zelf.

Het gebrek aan een duidelijk algemeen plan is een probleem. Waarom is het bijvoorbeeld verplicht om in de bus of trein een mondmasker te dragen, maar niet in een supermarkt of kledingwinkel? Dit is iets wat zeker zou helpen.

De waarheid is dat de drang om te heropenen in de meeste gevallen vóór de veiligheid is gegaan. De lockdown, intelligent of niet, was een moeilijke periode voor de grote meerderheid van de werkers. Winkelmedewerkers, verkopers, cassières, tour guides, koeriers, enz., konden niet vanaf huis werken. De regering had een steunpakket doorgevoerd, maar dat was blijkbaar niet genoeg voor het bedrijfsleven, aangezien de HR-afdelingen de werknemers vragen om onbetaald verlof op te nemen en precies aan het einde van hun shift uit te klokken, omdat er geen geld zou zijn om 5 minuten overwerk te betalen...

Veel van mijn collega's leven in een nachtmerrie omdat in 90% van de gevallen de flexcontracten niet verlengd worden en er geen vaste contracten uitgegeven worden, tenminste voor de volgende drie maanden. In de tijdens de sluiting verlengde contracten (die alleen verlengd werden omdat dit een voorwaarde van de NOW-maatregel was) werd er een nieuwe regel toegevoegd, waarin bepaald werd dat als de omzet niet omhoog gaat, het bedrijf de vrijheid heeft om het contract voor tijd te beëindigen.

Deze bedrijven zijn absoluut niet in crisis! Inditex Group (Zara, Pull&Bear, Bershka, Oysho, Massimo Dutti) zag in het jaar 2019 een stijging van de winst, van €3,44 miljard naar €3,64 miljard. De winsten van Primark zijn in 2019 met 25% gestegen, tot ongeveer €492 miljoen, met in de eurozone een winststijging van 5,3%. De consumptie is nu natuurlijk iets gedaald, maar niet genoeg om faillissementen te veroorzaken. Al die bedrijven plannen openingen van nieuwe winkels in de nabije toekomst. Ik denk dat zij op dit moment beter zouden kunnen investeren in wat ze al hebben.

In een stad als Amsterdam, sterk georiënteerd richting toerisme, heeft het gebrek aan toerisme een impact op de verkoop, wat het excuus van het management is om mensen te ontslaan. Maar het is ook waar dat de winkelstraten druk zijn, in het bijzonder op zonnige dagen en in de weekenden. Er zijn ook veel andere factoren die meespelen, waaronder de hoge huurkosten. Veel winkels, in het bijzonder de kleinere, ondervinden veel problemen hierdoor. Ze konden overheidssteun krijgen, maar deze konden maar een deel van de vaste uitgaven dekken. De pandbezitters stopten niet met het eisen van huurbetalingen. Een huurstop tijdens de lockdown zou een van de eisen van de arbeidersbeweging moeten zijn!

De angst voor een economische instorting en haar gevolgen (waaronder sociale onrust) en de angst om geen winst te maken, lieten zich boven de veiligheid gelden. We moeten onze veiligheid heel serieus nemen en vechten voor de noodzakelijke beschermingsmiddelen. En het is genoeg geweest met de ontslagen: iedereen moet minder werken, met behoud van salaris. De middelen zijn er. Investeer deze voor het collectief, niet om private zakken te vullen! ■

BLACK LIVES MATTER

MASSABEWEGING VERSPREIDT ZICH INTERNATIONAAL

Jorge Martin *10 juni 2020*

Honderdduizenden mensen protesteerden afgelopen weekend in honderden steden in de Verenigde Staten tijdens de grootste demonstraties sinds de racistische moord op George Floyd door de politie in Minneapolis op 25 mei. Wereldwijd waren er ook protesten in honderden steden, met honderdduizenden jongeren en arbeiders die manifesteerden tegen racisme en politiegeweld, zowel lokaal als in solidariteit met de massabeweging in de VS.

De heersende klasse, die zich realiseerde dat repressie de beweging niet kan stoppen, heeft de strategie enigszins verlegd naar schadebeperking en het gebruik van de wortel in plaats van de stok.

In de Verenigde Staten wordt de massabeweging – in plaats van af te zwakken – alleen maar sterker. Al in meer dan 1000 steden en gemeenten is er geprotesteerd. De grootste demonstraties op zaterdag en zondag [6 en 7 juni - red.] vonden plaats in enkele van de grote stedelijke centra van het land, met tienduizenden die de straat op gingen in Los Angeles, San Francisco, New York, Philadelphia, Chicago en Washington.

Alle opiniepeilingen tonen een overweldigende steun voor de beweging. Een van de laatste, uitgevoerd door Washington Post-Schar tussen 2 en 7 juni, toonde een enorme steun van 74 procent voor de protesten, waaronder 54 procent bij de Republikeinen. Er is ook wijdverbreide oppositie tegen de manier waarop Trump met de protesten omgaat, waarbij 61 procent zegt dat ze het "afkeuren", en 47 procent dat ze het "sterk afkeuren".

Deze enorme demonstraties vonden plaats na 10 dagen van meedogenloze repressie door de politie, uitgaansverboden, de National Guard op straat (d.w.z. reserve-eenheden van het leger), traangas, politieagenten die hun auto recht in de menigte reden en in sommige gevallen onschuldigen doodschoten. Niets van dat alles weerhield jongeren en arbeiders – zwart, wit, latino – ervan om met honderdduizenden de straat op te komen.

Schadebeperking door de heersende klasse

Geconfronteerd met deze ongekende uiting van verzet, is de heersende klasse van de VS gedwongen zich terug te trekken uit de meer open vormen van repressie en probeert ze nu de beweging onschadelijk te maken, zich bezig te houden met het beperken van de schade en concessies te doen om te voorkomen dat de opstand verder escaleert.

Dit betekent niet dat de repressie voorbij is. Er waren nog steeds veel gevallen van politiegeweld, waaronder het gebruik van traangas tegen vreedzame demonstranten in Seattle, maar het is duidelijk dat de heersende klasse zich realiseerde dat repressie niet werkte en in feite contraproductief was. Ze besloten dat het tijd was om hun troepen in toom te houden.

De Democratische Partij, die regeert in veel van de belangrijkste stedelijke centra met politiediensten die berucht zijn om het doden en lastigvallen van zwarten, waaronder Minneapolis, is nu gemobiliseerd om te proberen de beweging te beheersen en onschadelijk te maken. De Washington Post bracht aan het licht hoe er "organisatoren tussenbeide kwamen in de protesten om discipline bij te brengen, die achter de schermen werken met het Democratic National Committee." Door het grotendeels spontane karakter van de beweging en het ontbreken van een duidelijke leiding kon de kapitalistische Democratische Partij tussenkomen.

Het volstaat te verwijzen naar de walgelijke, cynische beelden van de Democraten in het Huis van Afgevaardigden, die onder leiding van Nancy Pelosi op de knie gaan, terwijl hun partij meedogenloze repressie organiseerde tegen de demonstranten in New York. Politici die nooit een woord hebben gezegd over structureel racisme en politiegeweld, waaronder velen die het 'geweld' van demonstranten veroordeelden, staan nu in de rij om 'een signaal te geven' en te profiteren van fotomomenten: knielen, slogans schilderen op het asfalt en standbeelden verwijderen die anders zouden worden omvergeworpen door demonstranten. Grote bedrijven doen zich voor als antiracistisch in een poging om van de beweging te profiteren. Zelfs de politie gaat cynisch op de knie voor de demonstranten, net voordat ze traangas op hen loslaten.

Eteng Ettah, een lokale organisator van Black Youth Project 100, uitte in de Washington Post een duidelijk oordeel over de politiehervormingen: "Mensen zijn niet meer geïnteresseerd in hervormingen. Het systeem is niet te hervormen. Wat training hier of daar, of een ander protocol zal niet genoeg zijn om het politiegeweld te stoppen." Hij heeft absoluut gelijk en we weten het, want dit is precies wat er gebeurde na de eerste golf van de Black Lives Matter-beweging.

Beweging wordt sterker

De concessies die de heersende klasse bereid is te doen aan een beweging is recht evenredig met de kracht van die beweging. Het feit dat een meerderheid van de raadsleden van Minneapolis heeft toegezegd de politie te zullen "ontmantelen", is een bewijs van de macht van de opstand in de stad waar ze is begonnen. Het kapitalistische establishment realiseerde zich dat "een hervorming" niet zou volstaan voor de demonstranten, die hun gevoelens duidelijk maakten toen ze het derde politiestation platbrandden.

En meer dan dat. De demonstranten in Minneapolis zetten niet alleen één van de politiebureaus in brand, maar ze zetten ook 'neighborhood defence committees' op, in de meeste gevallen bewapend, die de gehate politie moet vervangen. The Washington Post meldde: "In Minneapolis zijn de afgelopen weken door de gemeenschap georganiseerde burgerpatrouilles opgezet omdat er niet langer vertrouwen is in de politie." Het artikel beschrijft de situatie in het noorden van Minneapolis, waar "de lokale afdeling van de National Association for the Advancement of Colored People (NAACP) is gestart met gewapende burgerpatrouilles als alternatief voor de politie. Tientallen hebben zich bij de groep gevoegd en de meesten van hen zijn gewapend.

NAACP-president Leslie Redmond uit Minneapolis, die dit initiatief coördineerde, vertelde hun: "Te vaak, als zwarte mensen proberen het juiste te doen en te vechten, worden we weerloos achtergelaten en heeft Amerika ons keer op keer laten zien dat het ons niet beschermt. Dus moeten we onszelf beschermen." Redmond legde uit hoe ze de politiechef van Minneapolis en de National Guard op de hoogte had gebracht van de burgerpatrouilles die ze hadden opgezet. Ze vroeg hen niet om toestemming, benadrukt ze; ze wilde het gewoon laten weten: "We activeren onze gemeenschap." Dit zijn buitengewone ontwikkelingen die plaatsvinden in de meest geavanceerde kapitalistische natie ter wereld en die een enorme sprong in het bewustzijn tonen onder druk van de objectieve omstandigheden.

"DE WERELDWIJDE BEWEGING WAARVAN WE GETUIGE ZIJN, IS SLECHTS EEN VOORBODE VAN WAT KOMEN GAAT."

'Defunding the police' is deze keer een van de slogans van de Black Lives Matter-beweging, maar de slogan kan voor verschillende mensen verschillende dingen betekenen. Voor de demonstranten betekent het duidelijk dat ze denken dat het probleem niet "enkele rotte appels zijn" en dat het niet opgelost kan worden met "betere controle". De slogan wijst op de noodzaak om af te rekenen met een organisatie die terecht wordt gezien als inherent racistisch en gewelddadig en waaraan het leven en het eigendom van burgers niet kunnen worden toevertrouwd. Dit is mogelijk een revolutionaire conclusie. De politie maakt deel uit van de kapitalistische staat: gewapende mannen en vrouwen ter verdediging van het privaat bezit. Het feit dat hun legitimiteit is uitgehold tot op het punt waarop een massabeweging, zij het op een verwarde manier, eist dat ze wordt ontbonden, is buitengewoon belangrijk.

Maar als de Democraten in de gemeenteraad van Minneapolis zeggen dat ze zich ertoe verbinden de politie te 'defunden', spelen ze in werkelijkheid met woorden. Toen de burgemeester door de demonstranten werd uitgedaagd, weigerde hij hun eis te steunen. Wat ze werkelijk bedoelen, is iets in de trant van "het instellen van een commissie die een paar jaar duurt, om te onderzoeken hoe de politie het beste kan worden georganiseerd".

Raadslid Phillipe Cunningham bood een "verduidelijking" om de verwachtingen van de mensen te temperen: "We hebben gisteren niet gestemd om de politie te ontbinden. Een grote meerderheid van de gemeenteraad steunde wel het voorstel om een proces te starten om nieuwe systemen voor openbare veiligheid te ontwikkelen. Dat onderscheid is belangrijk omdat er eerst een plan moet worden opgesteld." Dus geen ontbinding van de politie. Cruciaal voegde hij eraan toe: "Het creëren van het plan om nieuwe systemen van openbare veiligheid te bouwen is DE cruciale component om dit goed te krijgen. We moeten samenwerken met onze geweldige politiechef Rondo en onze gemeenschap om deze nieuwe systemen te bouwen." (mijn nadruk)

We beginnen dus met de aankondiging van "ontbinding van de politie"... en we eindigen met "samenwerken met het bestaande hoofd van de politie" om een nieuwe politie te creëren onder een andere naam. Dit is een schoolvoorbeeld van witwassen: iets een nieuw laagje geven terwijl de oude rotte structuur eronder behouden blijft.

Zelfs het idee om de huidige politie af te schaffen, zal voor de raad uiterst ingewikkeld zijn. De Police Department is buitengewoon machtig en zal niet vertrekken zonder slag of stoot – een strijd die de Democraten in de raad niet willen aangaan. Sommigen nemen al publiekelijk afstand van de slogan "defund the police", waaronder de Democratische presidentskandidaat Joe Biden.

Natuurlijk zullen de kapitalisten, de media en de zogenaamde experts ons tot in detail vertellen hoe het niet mogelijk is om de politie te ontbinden. "De misdaad zou toenemen", roept de Wall Street Journal. "WET EN ORDE" dondert Trump op Twitter. Ze proberen te leunen op de angst van gewone mensen, die zich er volledig van bewust zijn dat kleine criminaliteit hen dagelijks bedreigt. In feite zijn de gemeenschapspatrouilles die in ▶▶

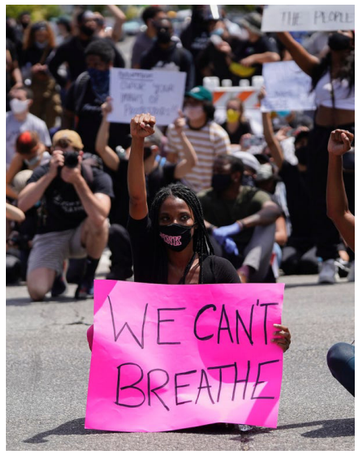

de wijken zijn opgezet een indicatie dat gewone mensen behoefte hebben aan een vorm van bescherming. Het punt is dat ze de politie niet meer vertrouwen.

De politie opheffen/ontbinden: wat betekent dit?
Is het mogelijk de politie te ontbinden? De politie is een cruciaal onderdeel van de kapitalistische staat. Zolang er een samenleving is die is onderverdeeld in klassen, een heersende klasse die een minderheid is en een arbeidersklasse die de meerderheid uitmaakt, maar die uitgesloten is van echte macht, zal er altijd een politie bestaan. Dit betekent niet dat we het bestaan van de politie moeten verdedigen. Integendeel! Wat het betekent is dat we de noodzakelijke conclusies moeten trekken: als we de politie willen afschaffen, dan moeten we de klassenmaatschappij afschaffen.

De gemeenschapspatrouilles in Minneapolis laten zien wat er mogelijk zou zijn. Een grote meerderheid van de misdrijven die plaatsvinden in een kapitalistische samenleving zijn het gevolg van het bestaan van een enorme kloof tussen arm en rijk; de omstandigheden waaraan arme wijken zijn blootgesteld; het racisme tegen zwarten, latino's en andere minderheden. Het merendeel hiervan kan worden vermeden als iedereen toegang krijgt tot degelijke banen, onderwijs van goede kwaliteit, degelijke huisvesting, gezondheidszorg en een goed pensioen. De rest kan worden behandeld door openbare gemeenschapspatrouilles onder controle van wijkcomités.

Maar het kapitalistische systeem kan deze dingen niet garanderen (banen, huisvesting, onderwijs, gezondheidszorg). Om dat te laten gebeuren, moet de rijkdom van het handjevol miljardairs die het grootste deel van de economie beheersen, worden onteigend en door arbeiders worden bestuurd via een democratisch productieplan om aan de behoeften van de meerderheid te voldoen. Dit zijn de echte implicaties van de eis tot afschaffing van de politie en het is de enige manier waarop ooit een politiekorps kan worden opgericht dat onder controle staat van de werkende klasse. Dat vereist een revolutie.

De beweging in de Verenigde Staten is nog geen revolutie, maar het lijdt geen twijfel dat ze revolutionaire implicaties heeft. Dat is de reden waarom de heersende klasse zo bezorgd is en zal proberen om met alle middelen – de stok van repressie, maar ook de wortel van concessies – er een einde aan te maken en/of de radicale randen glad te strijken, via de veilige kanalen van raden, commissies en presidentsverkiezingen.

De arbeidersbeweging is de kracht die niet alleen kan zorgen voor de nodige organisatorische steun voor de ontwikkeling van de gemeenschapspatrouilles, maar ze heeft ook de macht om de productie te stoppen en de miljardairs te treffen waar het pijn doet. Er zijn al gevallen van vakbondsdeelname in de beweging, waarbij transportarbeiders weigerden samen te werken met de politie in Minneapolis en New York, met steun van hun vakbond.

Op de dag van de begrafenis van George Floyd in Houston was er nog een ander geval. Longshore-arbeiders in alle havens in de Verenigde Staten stopten met werken gedurende 8 minuten en 46 seconden, de tijd dat Floyd onder de knie van Chauvin lag, uit solidariteit met de slachtoffers van "systemisch racisme en politieterreur". Dat is een kleine, symbolische daad, maar wel een heel belangrijke. Nu zal de International Longshore and Warehouse Union (ILWU) acht uur staken in 29 verschillende havens aan de westkust op Juneteenth, de feestdag op 19 juni ter ere van de Emancipatieverklaring in 1865.

Volatiele stemming
De manier waarop de beweging zich internationaal heeft verspreid is van groot belang. Het toont verschillende dingen. Een daarvan is dat racisme en politiegeweld in alle landen zonder uitzondering in meer of mindere mate een probleem vormen. Uiteindelijk komt het erop neer dat de kapitalistische staat het monopolie van geweld heeft namens de heersende klasse. De beweging over de hele wereld is daarom niet alleen solidair met George Floyd en de strijd in de VS. Het is ook een beweging die de problematiek van politiegeweld en racisme naar voren brengt in elk van de landen waar ze zich ontwikkelt.

Het hangt samen met de manier waarop de COVID-19-pandemie het echte gezicht van het kapitalistische systeem heeft onthuld, de manier waarop mensenlevens op de tweede plaats komen na het eindeloze streven naar winst van een parasitaire minderheid. Als je geld hebt, dan kun je je laten testen; als je geen geld hebt, dan niet. Er is geen geld voor persoonlijke beschermingsmiddelen voor gezondheidswerkers, maar wel voor oproeruitrusting van de politie. U moet thuis blijven om besmetting te voorkomen, maar als u een werknemer bent, dan moet u aan het werk gaan om de winst van de bazen te laten stromen.

Het houdt ook verband met de angst en onzekerheid die worden veroorzaakt door het begin van een nieuwe economische recessie, waarbij tientallen miljoenen mensen hun baan verliezen, hun inkomen zien dalen en vrezen voor hun toekomst.

Op dezelfde manier als we massabewegingen hebben gezien voor vrouwenrechten en tegen geweld, voor gelijke huwelijksrechten voor koppels van hetzelfde geslacht, is er een generatie jongeren die instinctief rebelleert tegen de onderdrukkende normen en beledigingen van een systeem in crisis, dat hun geen enkel perspectief biedt. Deze generatie wint steeds meer een meerderheid van werkenden aan hun zijde.

De wereldwijde beweging waarvan we getuige zijn, is slechts een voorbode van wat komen gaat. Het feit dat het begon met een opstand in Minneapolis, in het hart van de imperialistische supermacht, is een bron van inspiratie voor arbeiders en jongeren over de hele wereld. Ja, de VS heeft een van de meest reactionaire presidenten ter wereld, maar het heeft ook een levendige en uitdagende beweging die geleid wordt door de jeugd, met de meest onderdrukte lagen van de zwarte bevolking op de voorgrond: een beweging die Trump in paniek in een bunker dwong, een politiebureau platbrandde en de repressie van de politie heeft getrotseerd.

De taak van marxisten is om actief en energetisch deel te nemen aan de beweging en, zoals we al doen, "in al deze bewegingen het eigendomsvraagstuk als het hoofdvraagstuk van de beweging op de voorgrond te brengen", zoals Marx en Engels adviseerden in het Communistisch Manifest. ■

RACISME IN NEDERLAND: STEUNPILAAR VAN HET KAPITALISME

Joy Vogel

Nederland is trots op de multiculturele samenleving. Wij zijn hier nuchter, tolerant en staan voor iedereen open. Racisme speelt hier niet, of is ver te zoeken. Dat zijn hier in Nederland geen vreemde uitspraken. Toch bestaat er wel degelijk racisme in Nederland. Waar zien we racisme terug, waar komt het vandaan en hoe bestrijden we het?

Laten we eerst de feiten op een rij zetten. De grootste indicator van ongelijkheid is armoede. Volgens een publicatie van het Sociaal en Cultureel Planbureau uit 2019 vormen migranten bijna de helft van de volwassen armen (waarbij migranten uit vluchtelingenlanden het armst zijn). Onder Nederlanders met een migratieachtergrond leeft 12% van de volwassenen in armoede, vier keer zo veel als onder autochtone Nederlanders.

In een onderzoek van het CBS uit 2019 worden werkloosheid, arbeidsparticipatie en gestandaardiseerd huishoudinkomen aan de kaak gesteld. Het verschil tussen Nederlanders en mensen met een niet-westerse migratieachtergrond is significant: onder de laatsten is de werkloosheid gemiddeld 4,7% hoger, is de arbeidsparticipatie 8,4% lager en is het huishoudinkomen gemiddeld 9000 euro lager. Dit duidt op een structurele ongelijkheid.

Op basis van de genoemde cijfers kan er een aanname ontstaan dat alleen een eerste generatie migrant deze hevige ongelijkheid ervaart, maar dat hun kinderen gelijke kansen krijgen en op hun inzet en vaardigheid worden beoordeeld. Zo simpel is het echter niet. In 2011 publiceerden twee VU-studenten in hun afstudeeronderzoek dat driekwart van de uitzendbureaus in Nederland bereid was om op verzoek sollicitanten met een migratieachtergrond 'eruit te filteren'; in 2017 stuurden universitair onderzoekers 500 inhoudelijk gelijke sollicitatiebrieven waaruit bleek dat cv's van 'Nederlanders' met een strafblad drie keer zo vaak werden uitgenodigd voor een gesprek als mensen met een niet-westerse migratieachtergrond *zonder* strafblad. Een soortgelijk onderzoek van de UU en UvA in 2019 kwam met een overeenstemmend antwoord: dat mensen met een niet-westerse migratieachtergrond 40% minder vaak worden gecontacteerd dan anderen. Er is dus sprake van een groot economisch verschil, met een veel kleinere kans om dat verschil ooit in te halen, zelfs met precies gelijke kwalificaties.

Dit laat zien dat er niet alleen maar economische ongelijkheid is: de ongelijkheid in het sollicitatieproces komt mede door bepaalde aannames die mensen hebben. Deze aannames zijn het voortbrengsel van propaganda die eeuwen geleden, aan de beginperiode van het kapitalisme, voor het eerst werd ingezet om het kolonialisme en oorlogen met andere landen en volken te rechtvaardigen. Als de ander barbaars of minderwaardig is, dan maakt het niet uit wat hen overkomt. Deze techniek wordt nu nog steeds ingezet om de interventies van de Verenigde Staten in het Midden-Oosten te verantwoorden.

In Nederland wordt nationalistische en racistische retoriek gebruikt om de gewone Nederlander zich druk te laten maken over de 'eigen cultuur', 'onze banen' en 'buitenlanders die profiteren van de welvaart die wij zo zorgvuldig hebben opgebouwd'. De rijkdom van Nederland werd echter, naast de uitbuiting van het 'eigen' werkvolk, ook geschapen door koloniale roof en uitbuiting, slavernij en slavenhandel. Nederlands kapitaal profiteert (net als dat van andere Eerste Wereldlanden) enorm van Derde Wereldlanden door misbruik te maken van hun armoede, door goedkope arbeid te exploiteren en vervuilende fabrieken op goedkope grond te plaatsen. In de meeste gevallen is het gebrek aan welvaart in een Derdewereldland een direct gevolg van kolonialisme of imperialisme door een ander land: onderontwikkeling, waardoor er nu een netto geldstroom naar de rijkere landen vloeit.

Vervolgens hopen mensen die daar vastzitten in armoede om te ontsnappen naar een land waar er wel welvaart en sociale mobiliteit lijkt te zijn, om daar als de boosdoener gepresenteerd te worden! De angst dat migranten banen afpakken, is een grote denkfout: de Nederlandse kapitalist verlangt naar de migrantenarbeider omdat hij de doorsnee Nederlandse arbeider naar zijn zin niet genoeg kan uitbuiten! Voor de kapitalist is deze verdeeldheid van de arbeidersklasse een goudmijn: de witte, Nederlandse arbeiders zijn doodsbang het beetje te verliezen dat ze van de kapitalisten mogen hebben en reageren hun woede en onzekerheid af op andere slachtoffers die het in veel gevallen veel moeilijker hebben. Dit terwijl er een kunstmatige schaarste is onder het kapitalisme en er objectief genoeg geproduceerd kan worden voor iedereen om een goed leven te hebben.

Zo versterken racisme en ongelijkheid tussen de klassen elkaar. Er is een eindeloos gevecht van uitgebuitenen tegen elkaar, in plaats van een gezamenlijk gevecht tegen de grote boosdoener die hiervan als enige echt profiteert. Dat wil niet zeggen dat racisme onder witte arbeiders niet bestreden moet worden door de arbeidersbeweging, maar dat dit gemakkelijker te bestrijden is als er meer bewustzijn is over de échte onderdrukker en bron van propaganda die deze verdeeldheid mogelijk heeft gemaakt: de kapitalistische klasse. Het is van uiterst belang om mensen te verenigen op basis van emancipatoire eisen, om gezamenlijk te strijden tegen de klassenmaatschappij die racisme en alle andere vormen van verdeeldheid nodig heeft om te kunnen functioneren. De strijd voor het socialisme is de strijd tegen alle vormen van ongelijkheid. ■

DE POLITIE, EEN KAPITALISTISCH INSTRUMENT VAN GEWELD, ONDERDRUKKING EN RACISME

Ivo van Luijk en Dina Badi

De kapitalistische klasse is de heersende klasse van onze tijd en legt op allerlei manieren haar wil op aan de werkende klasse. In het verleden gebeurde dit voornamelijk met geweld, door het gewelddadig breken van stakingen en de vervolging van mensen uit de arbeidersbeweging. In de negentiende eeuw werd een nieuw instrument van directe fysieke dwang in het leven geroepen, namelijk de politie.

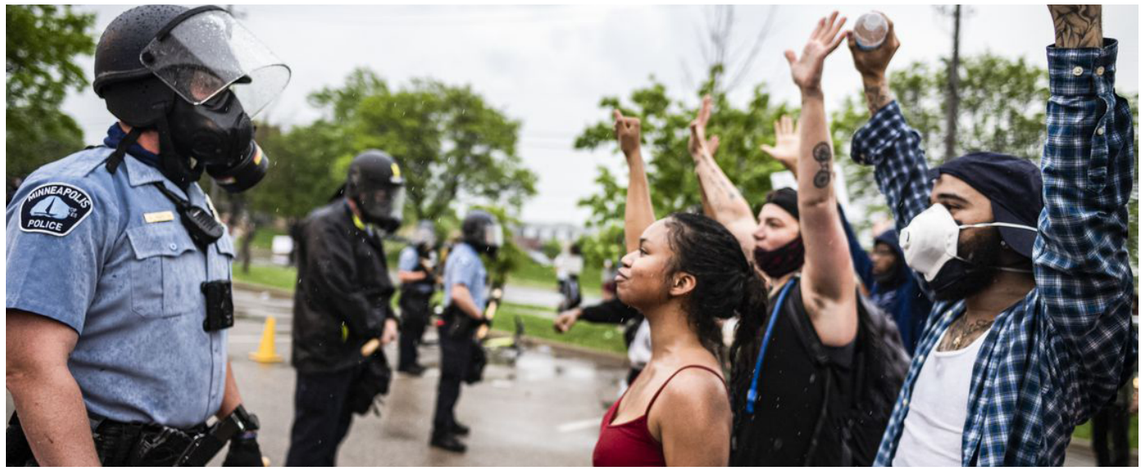

De staat van de kapitalistische klasse heeft een monopolie op geweld met de politie als macht die de binnenlandse orde moet handhaven. De hoeveelheid geweld die op deze manier toegepast kan worden door de politie is op geen enkele manier noodzakelijk om criminaliteit te bestrijden - de taak waarvoor de meeste mensen denken dat de politiemacht dient. In werkelijkheid staat de politie vooraan om het privébezit van de heersende klasse te beschermen. Dit is de bestaansreden van de politie.

Wat is de taak van de politie en de staat?
Friedrich Engels beschreef de staat als een product van een bepaald ontwikkelingsstadium van de samenleving. Het bestaan van de staat bewijst dat de samenleving verstrikt is geraakt in een onoplosbare tegenstelling met zichzelf, is opgesplitst in klassen die niet te verzoenen zijn. Om ervoor te zorgen dat deze klassen met tegenstrijdige economische belangen zichzelf en de samenleving niet zouden verteren in een vruchteloze strijd, werd het noodzakelijk om een macht te hebben die boven de samenleving staat om het conflict te beperken en binnen de grenzen van de 'orde' te houden.
In Staat en revolutie vat Lenin de oorsprong van de staat als volgt samen: 'De staat is het product en de uitdrukking van de *onverzoenlijkheid* van de klassentegenstellingen. De staat ontstaat daar, dan en in zoverre, waar, wanneer en in hoeverre de klassentegenstellingen objectief *niet* verzoend *kunnen* worden. En omgekeerd: het bestaan van de staat bewijst dat de klassentegenstellingen onverzoenlijk zijn.'

Dit systeem van politie, rechtbanken, leger, ambtenaren, enz. is dus geen eeuwige bescherming tegen onwenselijk en misdadig gedrag, maar werd in zijn basale, oorspronkelijke vorm gecreëerd als een specifieke machine voor de onderdrukking van de meerderheid door de minderheid.

Het is algemeen bekend dat er een verband bestaat tussen criminaliteit en armoede en maatschappelijke isolatie. De onderdrukte onderlagen van de samenleving die in het nauw worden gedreven door de schaarste die de kapitalistische wijze van productie hun te bieden heeft, zijn sneller geneigd tot criminaliteit. Deze schaarste is natuurlijk volledig kunstmatig. Er worden periodiek massaal handelswaren vernietigd omdat de productiekrachten veel meer kunnen produceren dan de markt kan absorberen. Deze absurde tegenstelling als gevolg van het kapitalistisch systeem brengt steeds meer maatschappelijke problemen aan de oppervlakte, waaronder criminaliteit. Als iedereen een baan, gezondheidszorg, onderwijs en veilige, betaalbare huisvesting zou hebben, zouden de betrekkingen tussen mensen veranderen. Als er geen eigendom onder politietoezicht moet worden gehouden, zou er ook geen politie nodig zijn. Zolang er een ongelijke verdeling van middelen bestaat, moet de resulterende kunstmatige schaarste worden gehandhaafd. De absurditeit is dat schaarste onder het kapitalisme kunstmatig is. Er is meer dan genoeg om te verdelen. Alleen de winst staat een rationeel systeem van productie, distributie en uitwisseling, in evenwicht met het milieu, in de weg.

Het racisme van de staat
De verdeel-en-heerspolitiek van de heersende klasse sijpelt door naar haar uitvoerende knokploeg. Racisme speelt een belangrijke rol bij de instandhouding van het kapitalisme. Het verdeelt de werkende klasse en verzwakt zo de arbeidersbeweging. De politie wordt veelal gerekruteerd uit de meest achtergestelde delen van de samenleving, die vaker racistische ideeën hebben en meenemen. Zo was er vorig jaar een groep agenten uit Den Haag die zichzelf "Marokkanenverdelgers" noemden. Rapport na rapport wijst uit dat er bij de politie een cultuur van racisme heerst. De heersende klasse wil je graag doen geloven dat het slechts gaat om een paar rotte appels, maar deze problemen zitten diepgeworteld. Meer dan de helft van alle Amsterdammers zegt etnische profilering te ervaren bij contact met de politie. Tegelijkertijd claimt de politie dat er niets aan de hand is. Ze kregen naar eigen zeggen in 2018 bijvoorbeeld landelijk maar drieënveertig klachten binnen over etnisch profileren waarvan ze er zelf maar één rechtvaardig vonden. Het klachtensysteem van de politie werkt opzettelijk niet: het is een middel om de politie eerlijk en rechtvaardig te doen lijken. Het systeem is bureaucratisch en werkt niet voor het grootste deel van de bevolking. Er zijn gevallen bekend van mensen die wel twintig e-mails moesten versturen voordat hun klacht verwerkt wordt. Hoe kun je dan verwachten dat een racistische instantie in een racistisch economisch systeem zichzelf goed zal controleren?

In maart heeft in Zwolle een moord plaatsgevonden die vergelijkbaar is met die van George Floyd in Minneapolis, namelijk de moord van Tomy Holten. Hoewel hij in enigszins verwarde toestand in de supermarkt liep, ongewapend was en geen enkel teken van agressie toonde, werd de politie gebeld. Vervolgens werd hij door twee agenten en een paar burgers tegen de grond gewerkt met een politielaars in zijn gezicht, een knie in zijn rug en een hand om zijn nek, totdat hij stikte.

Slechts een uur na zijn aanhouding werd hij dood verklaard. Deze man had geen enkele misdaad of overtreding gepleegd. Zijn enige overtreding was zijn huidskleur. Het valt niet te rechtvaardigen dat dit gewelddadige, racistische instituut wordt ingezet om verwarde mensen op te pakken, die geen enkele wet hebben overtreden. Dit soort situaties zouden zoveel beter afgehandeld kunnen worden door maatschappelijk werkers en anderen zonder geweldsfunctie. Dit incident toont de aard van de politie. Hoewel racisme in elk land een andere vorm aanneemt, bestaat het overal waar het kapitalisme bestaat. Racistisch politiegeweld is dus niet alleen een Amerikaans probleem, maar een kapitalistisch probleem met Amerika als een uiterst gruwelijk voorbeeld.

Veruit de meeste BLM-protesten begonnen vreedzaam en werden pas gewelddadig nadat de politie de wanhoopskreet van de onderdrukte Amerikaan beantwoordde met traangas en rubberkogels. Ze maken misbruik van het monopolie op geweld om meer geweld uit te lokken en zo de hele protestbeweging af te schrijven als gewelddadig. De politie is dan ook helemaal niet bedoeld om de samenleving veilig te houden, maar enkel om het systeem en kapitaal te beschermen. Rubberkogels en traangas waren de afgelopen jaren voldoende om de demonstraties neer te slaan. Nu blijven de demonstranten echter terugkomen en heeft de politie deze middelen zo vaak vergeefs ingezet dat ze snel door hun voorraad heen raken. Deze ontwikkelingen in de VS laten zien dat de autoriteit van en angst voor de politie steeds meer aan het afnemen zijn. De heersende klasse zal dus wel beven voor de enorme kracht van de werkende klasse in hun strijd tegen de gewapende arm van de wet.

Een ander belangrijk punt is dat het geweld en de plunderingen grotendeels niet begaan worden door mensen die zich bij BLM aansluiten. Er is ook een laag van 'white supremacists' die gericht eigendom van zwarte mensen in de brand steken. Om dit te voorkomen heeft de zwarte gemeenschap op sommige plaatsen gewapende milities gevormd. De werkende klasse kan prima zonder burgerlijke politiemacht. Het beschermen van de gemeenschap kan georganiseerd worden door de werkende klasse.

Een socialistisch alternatief
Amerikaanse liberale politici hebben slechts krokodillentranen en lege oproepen tot eenheid en geweldloosheid te bieden. Ze beklagen zich over het 'uiteenvallen' van het land en pleiten voor een einde aan de strijd tussen de politie en de mensen die door hen worden 'gediend'. In Nederland heerst deze strijd minder; de politie wordt simpelweg als een onderdeel van de publieke sector gezien, ook door linkse partijen zoals de SP en GroenLinks. De politie is echter een specifiek middel ter bescherming van de heersende klasse en moet niet gezien worden als kwalitatief hetzelfde als andere hulpdiensten zoals de brandweer, die wel een nuttige, zelfs onmisbare rol binnen de samenleving speelt. De politie heeft een specifieke positie binnen de klassenstrijd, die afwijkt van die van andere hulpdiensten.

Als marxisten begrijpen we dat we een einde moeten maken aan het kapitalisme om een einde te maken aan politiegeweld, racisme, armoede, uitbuiting en onderdrukking. We benadrukken altijd dat een onafhankelijke politiek van de werkende klasse en economische strijd de enige manieren zijn om het verzet van de kapitalisten en hun verdedigers te breken. Eenheid van de werkende klasse, waarbij alle verschillen worden overstegen, kan niet zomaar worden behaald. Ze moet worden gesmeed door middel van een gemeenschappelijke strijd. Dit is de taak van de komende periode.

"DE WERKENDE KLASSE KAN PRIMA ZONDER BURGERLIJKE POLITIEMACHT. HET BESCHERMEN VAN DE GEMEENSCHAP KAN GEORGANISEERD WORDEN DOOR DE WERKENDE KLASSE."

Het doel van de socialistische transformatie is om een einde te maken aan klassenverschillen, om een samenleving te creëren waarin de spreuk van Marx 'van ieder naar zijn mogelijkheden, aan ieder naar zijn behoeften' werkelijkheid zal worden. Administratie is een van de weinige dingen die niet afsterven met de staat, maar de bureaucratie, als sociale laag, wel. De werkweek zou onmiddellijk kunnen worden teruggebracht tot dertig uur, niet alleen om de werkloosheid te beëindigen, maar ook om iedereen de nodige tijd te geven om deel te nemen aan het beheer van alle aspecten van de samenleving. In Lenins woorden: 'als iedereen een bureaucraat is, is niemand een bureaucraat'.

Alle functionarissen moeten democratisch worden aangesteld en bovendien onmiddellijk kunnen worden teruggeroepen. De enorme verspilling van middelen aan het politieapparaat om ons op onze plaats te houden, zou ook overbodig worden. Reële problemen waar de politie nu over gaat, zouden kunnen worden aangepakt door sociaal werkers en veiligheidscomités op buurtniveau. Tegenwoordig is de klassenverdeling in de samenleving niet alleen geen noodzaak meer, maar een belemmering voor de verdere ontwikkeling van de mensheid. De taak van de socialistische transformatie van de samenleving is om ons van deze ketenen te bevrijden.

Voordat de arbeidersklasse de staatsmacht kan veroveren, moet ze zich eerst het marxisme eigen maken. Het is de plicht van de marxisten om de aard en de geschiedenis van de staat te begrijpen en deze onder de aandacht van de arbeiders te brengen. Deze theorie zou de gids tot actie voor de arbeidersbeweging moeten zijn. We moeten een organisatie bouwen die in staat is om de noodzakelijke methoden en het theoretische kompas te bieden. Dit zal onze taak zijn om het kapitalisme succesvol te beëindigen. ■

SURINAME:
BLOEI OF CRISIS NA HET VERLIES VAN BOUTERSE?

Plume Rozenwater

Op 25 mei 2020 werden in Suriname verkiezingen gehouden. De partij van Desi Bouterse, de Nationale Democratische Partij (NDP), kreeg van de kiezers een flinke klap en verloor maar liefst tien van haar zesentwintig zetels in De Nationale Assemblée (DNA). Deze uitslag markeert het einde van het tweede Bouterse-tijdperk.

De zogenaamde Vooruitstrevende Hervormings Partij (VHP) werd de grootste partij met maar liefst twintig zetels. Ook de Algemene Bevrijdings- en Ontwikkelingspartij (ABOP) behaalde winst. De uitslag werd op vrijdag 19 juni door het Onafhankelijk Kiesbureau bindend verklaard. De genoemde oppositiepartijen lieten er geen gras over groeien en sloten, samen met de Nationale Partij Suriname en Pertjaja Luhur (PL), hiervóór al een regeerakkoord.

Op 29 juni zullen de leden van De Nationale Assemblée bijeenkomen en zal het proces beginnen waarmee een nieuwe president officieel zal worden gekozen. Volgens het gesloten akkoord zal het de leider van de VHP worden, de heer Santokhi. Hij is het voormalig hoofd van de politie en staat ook wel bekend als de 'sheriff'. De partijen komen voor een tweederde meerderheid echter één zetel tekort, wat steun van een andere partij nodig maakt.

Alle partijen maken gebruik van de terechte onvrede onder de Surinaamse bevolking. Bouterse kwam in 2010 weer aan de macht en werd in 2015 herkozen op basis van een programma van nationale eenheid, progressieve hervormingen en door zich op jongeren te richten, maar desondanks groeide de ontevredenheid. Armoede is, zoals bekend, de gesel van Zuid-Amerika en Suriname is geen uitzondering: zeker de helft van de bevolking heeft een laag inkomen. Het land is afhankelijk van export en verkeert in economische crisis, gekenmerkt door hoge inflatie, die de hele bevolking raakt. Corruptie viert er hoogtij. De ontluikende coronacrisis zal de situatie alleen maar verergeren.

De VHP wierp zich tijdens de verkiezingen op als remedie tegen het 'Bouterse-virus' en beloofde Suriname te zullen 'redden'. In het verleden richtte de VHP zich vooral op hindostaanse Surinamers, maar nu doet deze zich sociaal voor en zoekt ze steun bij andere groepen. De winst van deze 'vooruitstrevende' partij zal echter geen fundamentele verandering betekenen voor Suriname. De partij zegt te staan voor een 'sociaal-liberale samenleving met een gereguleerde vrije markteconomie', zich te baseren op 'idealistische en staatkundige beginselen, de Grondwet, en internationale verdragen' en meer ontzag te hebben voor 'democratie'. Met andere woorden: het is een kapitalistische partij. Ook de ABOP en de andere partijen beroepen zich op dergelijke clichés. De problemen waar Suriname mee kampt, worden vanzelfsprekend niet, zoals de oppositiepartijen volhouden, veroorzaakt door één persoon of uitsluitend door slecht politiek beleid. Het probleem is dat het kapitalisme in Suriname geen progressieve rol kan spelen en het land niet verder kan brengen.

Wat Suriname nodig heeft en wat ontbreekt, is een klassenalternatief: een platform dat, met steun van de vakbonden, alle onderdrukte Surinamers kan verenigen op basis van strijdbare eisen, zoals de uitbreiding van sociale zekerheid en verhoging van het minimumloon om armoede te bestrijden. Tegelijkertijd moet er worden gebouwd aan een marxistische tendens die pleit voor de nationalisatie van de delfstoffen en industrie, die vervolgens onder democratische arbeiders- en gemeenschapscontrole moeten worden gesteld.

Vanuit Nederland moeten wij, als Nederlandse marxisten, de groei van de voorhoede van de Surinaamse arbeiders en jongeren beslist (onder)steunen, waar dit kan. We moeten ons verder uitspreken tegen de schijnheilige en paternalistische houding van de Nederlandse heersende klasse: de relatie tussen Suriname en Nederland moet gegrond zijn op gelijkheid. De Surinaamse bevolking heeft het recht om te stemmen op wie ze wil, niet slechts op kandidaten die de Nederlandse kapitalisten bevallen.

De uitslag van deze verkiezingen zal verwachtingen scheppen, maar de crisis van het kapitalisme maakt, bovenop de eigenaardigheden van de Surinaamse situatie, een serieuze bloei en opleving in dit stadium onmogelijk. Nederland, de Verenigde Staten en Canada, landen waaruit veel mensen grote investeringen hopen te zien komen, verkeren zelf in grote crisis. De klassenstrijd in Suriname, net als in de rest van de wereld, zal zich nu snel kunnen ontwikkelen. Om deze strijd tot een goed einde te brengen, moet er worden gebouwd aan een internationale organisatie die beschikt over de juiste revolutionaire, marxistische ideeën. ■

VERSLAG:
CONGRES VAN REVOLUTIE, 9-10 MEI 2020

Revolutie

De coronalockdown heeft geenszins een stopzetting van de activiteiten van Revolutie betekend. Integendeel! Ook ons geplande congres ging gewoon door, in het weekend van 9 en 10 mei, via het inmiddels welbekende programma Zoom.

We hadden solidariteitsgroeten ontvangen van andere secties van onze internationale organisatie, de IMT. Van Nieuw-Zeeland tot Zweden en van Griekenland tot de VS, deze boodschappen waren een flinke opsteker om ons niet te laten overweldigen door de coronapandemie.

De eerste dag bespraken we de wereldperspectieven en Nederlandse perspectieven. Het is duidelijk dat de coronapandemie en de nieuwe economische crisis een enorme schok zijn, die de situatie fundamenteel veranderd heeft. In feite maken we de grootste crisis mee die het kapitalisme ooit zag. Ondanks nationale verschillen heeft dit overal enorme destabiliserende gevolgen. Overal wordt vroeg of laat de werkende klasse gevraagd om de rekening voor de economische en gezondheidscrises te betalen. Dit zal leiden tot een verandering in het bewustzijn, iets wat we de laatste jaren al hebben kunnen zien in traditioneel reactionaire bolwerken als de VS [dit verslag werd geschreven voordat de huidige beweging losbarstte - red.]. In Nederland is dit niet anders. Ondanks de tijdelijke populariteitsstijging van de regering-Rutte, is het duidelijk dat het land in crisis raakt en Rutte geen oplossingen hiervoor kan bieden. Het bewustzijn zal ook hier veranderen, in de eerste plaats onder jongeren.

De tweede dag hadden we de organisatorische en financiële sessies. Als eerste werd er een verslag voorgelezen van het werk van de IMT, die de activiteiten online door laat gaan en overal ter wereld aan het groeien is. Zelf hebben wij ook de afgelopen maanden kunnen groeien op kwantitatief en kwalitatief gebied. Onze activiteiten zijn toegenomen via het gebruik van Zoom en social media. Daarnaast produceren we meer content en hebben we een online-versie van ons blad uitgegeven. We verspreiden nu de ideeën van het marxisme online en proberen hiermee zoveel mogelijk mensen voor ons te winnen, om straks weer over te kunnen schakelen naar offline-werk in de arbeidersbeweging en onder jongeren.

Dit alles moet gefinancierd worden en we zijn er trots op dat we geheel zelfgefinancierd zijn: via onze contributies, verkoop van blad en ander materiaal, en donaties van sympathisanten. Met onze groei nemen onze inkomsten toe. We werken ernaar toe om binnen 2 jaar een fulltimer te kunnen aanstellen.

Een oproep tot donaties voor het congres haalde €1410 binnen. Een goede afsluiter voor het congres. Daarna kon iedereen weer gemotiveerd aan het werk om de marxistische tendens op te bouwen! ■

KLASSIEKE TEKST: LENIN OVER DE STAAT

Vladimir Lenin *11 juli 1919*

Kameraden,(...)
[I]k [zal] me op het vraagstuk richten: wat is de staat, hoe is zij ontstaan en wat zou de fundamentele houding moeten zijn tegenover de staat (...)

Dit vraagstuk is zo verhaspeld en ingewikkeld gemaakt omdat het (…) de belangen raakt van de heersende klasse (…) De belangrijkste en betrouwbaarste manier voor een correcte en wetenschappelijke benadering van een dergelijk maatschappelijk vraagstuk (…) is met de onderliggende historische verbanden rekening te houden en te onderzoeken hoe een bepaald fenomeen in de geschiedenis is ontstaan en welke belangrijke stadia het in zijn ontwikkeling heeft doorlopen en na te gaan wat er met het oog op die ontwikkeling in het heden van geworden is. (…)

Daarom moeten we ons eerst te realiseren, dat de staat niet altijd heeft bestaan.(…) Zij verschijnt overal waar er klassen van uitbuiters en uitgebuitenen ontstaan. (…)

Op het moment dat er een bijzondere groep mensen ontstaat die zich slechts bezighoudt met het bestuur en daarvoor speciale machts- en onderdrukkingsmiddelen behoeft in de vorm van gevangenissen, leger enz. dan is er sprake van de staat. (…)

Toen er nog geen klassen waren, toen vóór het tijdperk van de slavernij de mensen in de primitieve omstandigheden van de grotere gelijkheid werkten; toen de arbeidsproductiviteit nog op z'n laagst was en de primitieve mens nauwelijks nog in staat was om de middelen voor een ruw en primitief bestaan voort te brengen, was er nog geen speciale, afzonderlijke, over de rest van de maatschappij heersende en dominerende groep ontstaan en die had ook niet kunnen ontstaan. (…)

[T]oen een bepaalde klasse een zeker surplus wist te produceren door de eerste vormen van concentratie van arbeid in de landbouw waardoor er een surplus ontstond boven het strikt noodzakelijke voor de miserabele bestaansvoorwaarden van de slaaf en dit surplus in handen kwam van de slavenhouder, toen daardoor het bestaan van deze klasse van slavenhouders werd veiliggesteld, toen werd het voor de instandhouding van de slavernij noodzakelijk dat er een staat kwam. (…)

Het Romeinse recht beschermde alleen de slavenhouders en alleen die werden erkend als volledig berechtigde burgers.(…) Alle rechten waren slechts de rechten van de slavenhouders, terwijl de slaaf volgens de wet slechts bezit was (…)

De verandering in de uitbuitingsvorm maakte van de slavenhoudersstaat een feodale staat.(…) [D]e maatschappij bleef gebaseerd op klassenuitbuiting. Alleen de landheren hadden volledige rechten, de boeren hadden geen enkel recht. (…)

Met de toenemende mogelijkheden geboden door de ontwikkeling van de ruil- en handelsrelaties viel het feodale systeem langzaam maar zeker in elkaar, waardoor de mogelijkheden voor de emancipatie van de boeren langzaam aan verbeterden. (…) Handel en industrie ontwikkelden zich verder, wat uiteindelijk leidde tot het kapitalisme (…)

Zowel onder de slavernij als onder het feodale systeem kon een kleine minderheid niet zonder dwang een grote meerderheid domineren. De geschiedenis is vol van voortdurende pogingen van de onderdrukten de onderdrukking af te werpen. De geschiedenis van de slavernij getuigt van bevrijdingsoorlogen die tientallen jaren duurden. (…) Het hele tijdperk van het feodalisme wordt ook gekenmerkt door het voortdurend optreden van boerenopstanden.(…[D]e feodale staat [werd] opgevolgd door de kapitalistische staat (…) De staat erkende eigendomsrechten van iedere koopman, industrieel en ambachtsman. En deze maatschappij die gebaseerd is op de private eigendom, de macht van het kapitaal en de volledige afhankelijkheid van de bezitloze arbeiders en werkende massa's van boeren, verklaarde dat haar heerschappij gebaseerd was op vrijheid. (…)

Desondanks bleef de staat een machine die de kapitalisten hielp om de arme boeren en de arbeiders in onderwerping te houden. (…)

De burgerlijke republiek, het parlement, algeheel stemrecht, dit alles is een grote vooruitgang vanuit het standpunt van wereldwijde maatschappijontwikkeling. De mensheid kwam in het stadium van het kapitalisme en het was alleen het kapitalisme dat, dankzij de stedelijke cultuur, de onderdrukte arbeidersklasse tot inzicht in zichzelf kon brengen en tot het scheppen van de internationale arbeidersbeweging: de miljoenen arbeiders, over de hele wereld in partijen georganiseerd (…)

Daarom zijn al deze zaken in de ogen van de massa zo belangrijk geworden. (…)

Welke gedaante een republiek, zelfs de meest democratische, ook aanneemt, als zij een burgerlijke republiek is, als zij de private eigendom van grond, bedrijven en fabrieken handhaaft en als het private kapitaal de hele maatschappij in loonslavernij houdt, (…) dan is die staat een machine ter onderdrukking van mensen door mensen.

Wij zullen deze machine in handen brengen van de klasse die de macht van het kapitaal omverwerpt. (…) Met deze machine (…) zullen we alle uitbuiting vernietigen. En wanneer de mogelijkheid tot uitbuiting nergens ter wereld meer bestaat, wanneer er geen bezitters van grond en van fabrieken meer zijn en wanneer er geen situatie meer is waarin er een paar zwelgen en de anderen verhongeren, pas wanneer dit niet meer mogelijk zal zijn zullen we deze machine op de vuilnishoop gooien. Dan zal er geen staat meer zijn en geen uitbuiting. (…) ■

Lees hier de volledige versie.

WIE ZIJN WE EN WAAR STAAN WE VOOR?

Revolutie is een blad en organisatie met het doel om marxistische ideeën te verspreiden onder de werkende mensen, jongeren, studenten en elke ander bevolkingsgroep binnen de maatschappij. We zijn een groep actieve socialisten binnen de arbeidersbeweging met een duidelijke visie op maatschappijverandering. De marxistische analyse en methode gelden als onze leidraad voor een alternatief op de huidige asociale politiek. Revolutie is onderdeel van de International Marxist Tendency (IMT), die georganiseerd is in tientallen landen over de hele wereld, op elk continent. Uiteindelijk willen we de wereldwijde strijd leiden tegen de onderdrukking en uitbuiting van het kapitalistisch systeem. We identificeren onze ideeën en tradities met die van Marx, Engels, Lenin en Trotski, die de vier grootste theoretische en praktische bijdragers zijn voor Marxistische, socialistische en communistische politiek.

Het kapitalisme is zeer ondemocratisch. Het laat de maatschappij regelen door 'specialisten' en de rest wordt behandeld als een domme massa die hoogstens om de paar jaar eens mag stemmen en verder vooral dag in dag uit moet werken. Volgens ons zit er veel meer in de gewone mensen. Wij geloven dat de meerderheid van werkende mensen via zelforganisatie en zelfbeheer kan komen tot een rechtvaardige maatschappij. In het socialisme zouden mensen de samenleving organiseren via raden in hun werkplaatsen, wijken, scholen enzovoort.

De huidige staat zal zich met alle middelen tegen het socialisme verzetten. De burgerlijke instanties willen ons laten geloven dat het huidige systeem - waarin zij stinkend rijk worden - normaal is en dat we niet naar een rechtvaardigere wereld moeten streven. Nochtans kunnen we met de huidige technologische kennis en het gemiddelde opleidingsniveau een maatschappij bouwen waarin uitbuiting, milieuvervuiling, verkeersoverlast, werkloosheid, armoede, racisme, seksisme en alle andere kwalen van het kapitalisme tot het verleden behoren.

Om deze maatschappij te realiseren, dient deze beweging van onderuit zich te wapenen met de lessen van het verleden en de juiste analyses. Het marxisme is eigenlijk dit collectieve geheugen van de werkende klasse. Wij willen die ideeën en methodes aan de wereld kenbaar maken.

Strijd mee!
Wij doen dit over heel de wereld met de International Marxist Tendency rond de website www.marxist.com. Zoals Marx stelde: "De filosofen hebben de wereld tot nu toe op verschillende manieren geïnterpreteerd, maar het komt erop aan hem te veranderen." Dit is dus de belangrijkste taak van socialisten; de maatschappij transformeren. We moeten beginnen aan een lang proces, dat zal eindigen in een maatschappij die wij niet zouden herkennen. Een maatschappij waar er geen uitbuiting of onderdrukking mogelijk is; een wereld waar er geen superrijken leven in de grootste luxe met alle macht, die ze hebben verkregen ten koste van letterlijk miljoenen zwoegende, arme en machteloze mensen. Iedereen die zich bezighoudt met de toekomst van de mensheid op deze planeet wil het anders zien. Die toekomst kan alleen worden gegarandeerd door een nieuwe soort samenleving, waar er een vrije ontwikkeling is van een ieder en daarmee ook van de maatschappij in het geheel.

Heb je interesse in onze ideeën? Sluit je aan bij de marxisten! Sluit je aan bij Revolutie!

STRIJDPUNTEN

- Nationalisatie van de volledige farmaceutische en geneeskundige industrie. Zorginstellingen onder controle van het personeel, in plaats van managers met opgeblazen salarissen.
- Voldoende financiering voor een kwaliteitsvol onderwijs, van peuterspeelzaal tot universiteit. Democratische controle van leraren, ouders en studenten over het onderwijs. Recht op gratis onderwijs en kinderopvang voor iedereen.
- Voor een grootschalige bouw en renovatie van sociale woningen. Onmiddellijke stop van de verkoop van sociale woningen. Nationalisering van de woningcorporaties onder controle van de werknemers en huurders. Inbeslagname van de onroerende goederen van de grote ondernemingen en banken.
- Echte gelijkheid tussen man en vrouw op het vlak van beloning, werkomstandigheden en promotiekansen. Afschaffing van alle vormen van discriminatie tegenover vrouwen. Voor voldoende abortusvoorzieningen in ziekenhuizen over het hele land.

De rest van onze strijdpunten zijn te vinden op onze website: www.marxisten.nl

MSU

CONTACT:

Laat je contact gegevens achter op onze website, e-mail ons of stuur een berichtje op onze facebook-pagina:

- Website: www.marxisten.nl
- E-mail: info@marxisten.nl
- Facebook: 'Revolutie' en 'Marxistische Studenten Utrecht'

REVOLUTIE

RACISME BESTAAT OOK IN NEDERLAND

SAMEN VECHTEN WE TERUG!

REVOLUTIE

WWW.MARXISTEN.NL

INFO@MARXISTEN.NL

REVOLUTIE

REVOLUTIE MAAKT DEEL UIT VAN DE INTERNATIONAL MARXIST TENDENCY WWW.MARXIST.COM

IMT